

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: D. G.,
bytem ,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 5. 10. 2020, tak že byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 19. 5. 2020 ve výši 4 643,-Kč měsíčně.

2. Žalobce uvádí, že v lednu 2019 mu po takřka roce a půl přetrvávajících zdravotních potížích a faktické pracovní neschopnosti byla diagnostikována paranoidní schizofrenie. Podstoupil nucenou 6ti týdenní a následující dvoutýdenní hospitalizaci s totožnou diagnózou. Od března 2019 až dosud je léčen u MUDr. P., kdy je zároveň po celou dobu ve 100% pracovní neschopnosti z psychiatrické indikace. Nebyl schopen od března 2019 do května 2020 se z důvodu svého onemocnění zapojit do pracovní činnosti. Na základě dosavadní léčby MUDr. P. doporučuje plný invalidní důchod a hospitalizaci. Vzhledem k uvedenému navrhl žalobce změnu rozhodnutí na přiznání invalidního důchodu třetího stupně od 17. ledna 2019.
3. V doplnění žaloby žalobce mj. dodal, že se domnívá, že žalovaná nevzala při rozhodování v potaz veškeré uvedené důkazy, zejména lékařské zprávy Lambeth Hospital Londýn a Gordon Hospital Londýn.
4. Žalovaná navrhla stav žalobce posoudit posudkovou komisí MPSV ČR.
5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání a vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
8. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
9. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
10. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
11. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové

komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

12. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 14. 7. 2021 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 70%. Datum vzniku 16. 1. 2019.
13. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru psychiatrie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Při vypracování posudku vycházela komise ze spisové dokumentace PSSZ Praha 1, spisu zdejšího soudu (včetně žaloby a doložených lékařských zpráv z hospitalizace na psychiatrické klinice v Anglii od 16. 1. 2019 do 26. 2. 2019 a od 29. 3. 2019 do 10. 4. 2019, k jednání zaslán nález z psychiatrie ze dne 4. 7. 2019 a 25. 3. 2021 a kompletní zdravotnická dokumentace praktické lékařky a z psychiatrie Krajské nemocnice Liberec.
14. Žalobce byl dne 16. 1. 2019 vyšetřen a hospitalizován do 26. 2. 2019 v nemocnici ve Velké Británii pro akutní psychotickou ataku s diagnostikovaním paranoidní schizofrenie. Další hospitalizace ve Velké Británii proběhla od 29. 3. 2019 do 10. 4. 2019 pro tutéž diagnózu. Od 15. 3. 2019 byl v ambulantní psychiatrické péči v ČR. V květnu 2019 došlo k relapsu onemocnění, zvládnuto ambulantní léčbou. Zvažována a doporučována další rehabilitace, dosud nerealizována. Dle psychiatrické ambulance diagnosticky potvrzena paranoidní schizofrenie s výraznými negativními symptomy ve smyslu paranoidní percepce a symptomy kognitivními. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla paranoidní schizofrenie diagnostikovaná od ledna 2019 s přetrvávajícími výraznými negativními symptomy, paranoidní percepcí, se stavem po akutní psychotické atace v lednu a březnu 2019 a stavem po relapsu v květnu 2019.
15. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena podle kapitoly V položky 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity a činila 60%. Hodnoceno na horní hranici rozmezí s ohledem na dlouhodobě dominující negativní a kognitivní příznaky schizofrenie. S ohledem na práci žalobce zvýšeno o 10% na 70%. Žalobce byl shledán invalidní ve třetím stupni. Nebylo hodnoceno podle položky 4e, neboť u žalobce se nejednalo o zvlášť těžké postižení s častými atakami a s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, kdy trvalá psychotická či reziduální symptomatika byla těžkého stupně a téměř všechny denní aktivity byly závažně narušeny.
16. Komise v rozporu s posudkem PSSZ i ČSSZ hodnotila zdravotní postižení na horní hranici procentního rozmezí s ohledem na přetrvávající výrazné negativní a kognitivní symptomy, které patří mezi závažné příznaky schizofrenie. Uplatnila zvýšení horní hranice

procentního rozmezí s ohledem na rizikovost pracovního uplatnění při základním vzdělání v kontextu závažného psychiatrického onemocnění. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, a to se zajištěním každodenní podpory a pomoci. Datum vzniku invalidity určeno komisí na den 16. 1. 2019, kdy u žalobce byly poprvé zaznamenány projevy psychotického onemocnění. Komise shledala jako důvodné hodnocení invaliditou třetího stupně.

17. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 14. 7. 2021 při rozhodování vyšel. Komisí byly zohledněny i namítané zprávy z Velké Británie. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 70 %, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
18. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly. Žalované náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 5. 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.